

15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ

Παύλου δσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου.
Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἦχος πλ.β΄. Ἐωθινὸν θ΄.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ.β. Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ^θ ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^θ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^θ ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ^θ

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ.β. Δι-θ.

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

σου και οι φυλασσοντες α πε νε κρωθησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρασθεις υπ αυτου
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

Τοῦ ὁσίου Παύλου.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ης ε ρη μ8 πο λι της και εν σω μα τι Αγ γε
λος και θαν μα τ8 ρος α νε δει χθης Πα αυ λε πα τη ρ η
μων νη στει α Α γρου πνι α προ σευ χη ου ρα νι α
χα ρι σμα τα λα βων θε ρα πε ευ εις τ8 ς νο
σ8 ν τας και τας ψυ χας των πι στει προσ τρε χον των σοι
δο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν δο ξα τω σε ε
στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γ8 ν τι δι α σου
πα σιν ι α α μα α τα

Δόξα. Τοῦ Καλυβίτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ᾠ̣ Δι-θ̣

Εκ βρεφῶν τον Κυριον επιποθησας θερμῶς
τον κοσμον κατελιπες και τα εν κοσμοτερ
πνα και ησκησας αριστα επηξασ την καλυ
βην προπυλωνων γονεων εθραυσας των Δαιμο
νων τας ενεδρας παμμακαρδιοσε Ιωαν
νη Χριστος αξιως εδοξασεν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαίωνος αποκρυφον και Αγγελοις α
γνωστον μυστηριον δια σου Θεοτοκε τοις ε
πιγησ πεφανερωται Θεος εν ασυγχυτω ε
νωσει σαρκου μενος και Σταυρον εκουσι ως υπερ
ημων καταδεξαμενος διου αναστησας τον
πρωτοπλαστον εσωσεν εκ θανατου τας ψυχας η
μωνων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος  Δι-θ.

Του τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
με νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρου μμε νας
α πο στο λας ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμωτο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α
η Μα γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που
ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρου
ψας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι
θρο νου Χε ρου βι μι οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες
α πο του φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ
ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν

νε κροῖς και τῶς νε κροῖς ἀναστησας δοξα σοι οἱ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-θ

Ο την ευλογημενην καλεσας σου Μητερα
ηλθες επι το παθος εκουσια βουλη λαμψας εν τω
σταυρω αναζητησαι θελων τον Αδαμ λεγων
τοις Αγγελοις συχααρητε μοι οτι ευρεθη η
απολομενη δραχη οπαντα σοφωσ οικονομη
σας δοξα σοι οἱ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Η ζωη εν τω ταφωα νεκειτο και σφραγισ εν
τω λιιθω επεκειτο ως βασιλεαυπνου
ουου ντα στρατιωται εφυλαττον Χριστον και τους
εχθρους αυτου αορασια παταξας ανεστη
ο Κυρι ο ος

Δόξα.

Προιστορειο Ιωνας τον ταφον σου και

ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της
του κο σμου εις σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων
φω τι σας τους εν σκο τει

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον
σου τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω
α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω
θη ναι τας ψυ χας η η μων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τα θα να α

τὸ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Αι ανρω ι μυ ρο φοροι ε δρα μον προς το μνη
μα σ θρη νο λο γσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σα ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σα Σω τερ ^{u q} εν η χθ θν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν ρ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν ρ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν ρ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σς ^{υ ρ}

T ω ω ω ω ν Α α γ γε ε ε λω ω ν ο δη η
η μος²² κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε²² ε εν νε ε
κροι οι οι ο ις λο γι σθε ε ε ντα^{u q} τϑ θα να
τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα^{u q} και αι συν ε ε α αυ
τω²² το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα^{u q}
και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α ντα^{u q}

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϑ^{u q}

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα^{u q} συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε^{u q} ο ο α στρα α α πτων²²
εν τω τα φω α α γ γε ε λος²² προ σε φθε ε γ γε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ο ρο ις^{u q} ι ι δε

τε ε υ υ μεις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σσ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σθ θ θ θρη νο λο γθ θ θ θ σαι αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε απο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες ^υ₂₂ με τα μυ ρωνελ θς ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^υ₉ ε νη

χς ς ντο Α γγε ε ε λς ^υ₂₂ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ^υ₉ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μα α α α

τος ^υ₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^υ₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ νς ς ς με εν Πα τε

ε ε ρα ^υ₂₂ και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα ^υ₉ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α ^υ₂₂ συν τοι ο ις Σε ε ρα α φιμ ^υ₂₂ κρα α

ζοο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ

ς ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι ι α Α

λλη λς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α Α λλη λϝ ι ι α Α
λλη λϝ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Δι-Θ

Ἀντίφωνον Α΄.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
λο ο γε οικτει ρον με ι να ζω σοι

E λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη μενουςκα
ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου λο γε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ει

τι νι του τοκατ α ξι αν πνευσει τα χει ε ξαι αι

ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων

α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι

κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται

Τ οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη

ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ

σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ευ

δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι

σου ρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροις φο βε

ροι και πασιθαυμαστικοι ανωγαρ ορωσιν ^ε

Ενα νομιαις χειρας αυτων ο των δικαιων

κληρος επικουρον σε εχων σωτερουκ εκτεινει ^ε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι ^Δ Και νυν και αι και εις τους αι ^χωναστων

αιωνων αμην ^Δ

Αγιω Πνευματι το κρατος επι παντων ο περ

αι ανωστρατη γιαιπροσκυνου ου ουσι συν πασι

πνοη των κατω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κυριε εξεγειρον την δυνασει αν σου και

ελθε εις το σωσαι ημας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχεσ, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κυριε εξεγειρον την δυνασει αν σου και

ελθε εις το σωσαι ημας ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρ ι ε ε ξ ε γ ει ρ ο ν τ η ν δ υ ν α σ τ ε ι α ν σ ο υ κ α ι
ε λ θ ε ι σ τ ο σ ω σ α ι η μ α α α ς

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σ^Δ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σ^ε ε ξα λειψον το α νο μη μα μ^ε

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μ^ε κα θα ρισον
με^ε

Οτι την α νο μι αν μ^Δ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ^ε ε νω πι ον μ^ε ε στι δι α παν
τος^Δ

Σοι μο νω η η μαρ τον^Δ και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ^ε ε ποι οι η σα^ε ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε^ε

Ιδ^ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη^Δ και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ^ε

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δε ς γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γα λ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γα λ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

A πο ψρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τς προ σω πς σα και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μου σ τας ο δς σα και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψς σι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμενον

καρδιαν συντετριμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στηνσινσθ και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νηςα να φραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσσχς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον

ξαλειψοντα πληθων εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

των Αμην Ταις της Θεοτοκοπρεσβειαις ελε

ημον εξαλειψοντα πληθων εμων εγκλημα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

εξαλειψοντο ανομημα

Αναστας ο Ιησους απο του ταφ κα

θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον

ζωην και μεγαελεοος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πααατρι και Υιυ και Αγιω

Πνεευματι ιιταις των Αποστολων πρεε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν,
καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ΄.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην
Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας,
εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ
πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοὶ ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ
Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν,
καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ
ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν
κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παῦλον τὸν θεοφόρον, ὡς τῶν Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, οἱ
πιστοὶ συνελθόντες, ἐν ᾠδαῖς κατὰ χρέος τιμήσωμεν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γέγονας τῆς ἐρήμου, πρῶτος πολιστῆς Παῦλε αἰοίδιμε, οὐρανῶν
βασιλείας, κληρονόμος δειχθεὶς δι' ἀσκήσεως.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον δι' ἐγκρατείας, σεαυτὸν καθάρας παμμακάριστε,
οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων ὁμόσκηνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκωμένον τὸν αἶδιον, καὶ ὑπέρθρον
Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου· οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Πτωχὸν παθῶν με δεῖξον εὐχαῖς σου Μάκαρ. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλουτισθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς, πλούτου κατεφρόνησας, τοῦ ἐπιγῆς, καὶ οὐρανίου ἔτυχες· διό με πτωχεύσαντα, θείας γνώσεως, καταπλούτισον χάριτι· ὅπως σου ὑμνήσω, Πάτερ πολιτείαν τὴν ἰσάγγελον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστόν, Μάκαρ ἐκ νεότητος, σὺ ὑπελθὼν ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, σαυτὸν ἐταπείνωσας, τὴν ταπείνωσιν, τοῦ Χριστοῦ ὀπλισάμενος· δι' ἧς ἀνυψώθης, ὕψος Ἰωάννη πρὸς οὐράνιον.

Δόξα.

Ὡς ὀδεύσας τρίβον τὴν στενήν, θλίψεσι καὶ δάκρυσι, καὶ στεναγμοῖς καὶ κακουχίαις Ὅσιε, πρὸς εὐρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας, εὐρηκῶς τὸ κατάλυμα, ἄξιον τῶν πόνων, Πάτερ Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς, Κόρη χειμαζόμενος, καὶ προσβολαῖς ἀμαρτιῶν κλονούμενος, σοῦ πρὸς τὴν ἀκοίμητον, καὶ ἀήττητον, προστασίαν πανύμνητε, πόθῳ καταφεύγω· οἴκτειρόν με σῶσον Ἄειπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δεῖλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Παύλου τοῦ Θηβαίου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς τὸν Θεὸν τὸ ὄμμα σου τῆς ψυχῆς, ἀτενίζων Πάτερ αὐτὸν ἠγάπησας, μισήσας τὰ ἐπίγεια, καὶ ἀγγελικὴν διανύσας ζωὴν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς ἀκτίσι Πάτερ τῶν ἀρετῶν, παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν ἐμφανῶς, τὸν φωτισμὸν τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ σῆ καρδίᾳ δεξάμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ οὐρανίῳ ἄρτῳ διατραφεῖς, ὡς Ἥλιος πάλαι διὰ τοῦ κόρακος, τὴν νοητὴν ἐξέφυγες, Πάτερ Ἰεζάβελ τῇ σκέπη Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ Ποιητής, ἐκ βαφῆς αἱμάτων τῆς Θεομήτορος, τὴν ἑαυτοῦ ἀλουργίδα βάψας, μυστικῶς ἐπορφύρωσεν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος β΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θυμίαμα εὐῶδες, τῷ Παντεπόπτῃ Ὅσιε, τὰς σὰς εὐχὰς προσήγαγες· ἄς ὠσφράνθη καὶ προσεδέξατο, Ἀσκητῶν ὀμηγύρει κατατάττων σε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὠράθης θαῦμα μέγιστον, τὰς καρδίας Ὅσιε, τῶν εὐσεβῶν ἐκπλήττον, πῶς πυλῶσι προσεκαρτέρησας, γεννητόρων πτωχεύων καὶ θλιβόμενος.

Δόξα.

Νομίμως ταῖς δεήσεσι, καὶ νηστείαις Ὅσιε, προσκαρτερῶν ἀπάθειαν, ἐστολίσω σαρκὸς φρονήματα, ταπεινώσας ἰσχύϊ θείου Πνεύματος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον, ἀπὸ κοιλάδων Ἄχραντε, ὁ καθαρὸς σε εὐρατο, καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσκήνωσεν, εὐωδίας πληρώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῦ κόσμου τὰ τερπνά, ἐκ καρδίας μισήσας, καὶ μόνον τὸν Θεόν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον ὡς ἔνοικον, πόλιν Παῦλε κατέλαβες· ἐπιμόνοις δέ, ταῖς θεωρίαις σχολάσας, ὤφθης Ἄγγελος, μετὰ σαρκὸς βιοτεύων· διό σε γεραίρομεν.

Δόξα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πλοῦτον ἐπίκηρον, καὶ δόξαν ῥέουσιν, λιπὼν οὐράνιον, ὄλβον ἀπειλήφας, καὶ κλέος Πάτερ ἀληθῶς, αἰωνίζον μακάριε· ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, καὶ πανηγυρίζοντες, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμέν σοι· Πρὸς Κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἰωάννη παρῶσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον, βότρυον ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαίρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντα ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου.

Στίχ. Εἰ θαῦμα Θήβαις ταῖς παρ' Αἴγυπτον πύλαι,

Πόσον γε Παῦλος, κἂν βίου λίπη πύλας;

Βλαστὸς Θηβαῖδος πέμπτη δεκάτῃ θάνε Παῦλος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν διωκτῶν, ὁρμώμενος ἐξ Αἰγύπτου τῆς κάτω Θηβαῖδος. Αἰσθόμενος δὲ τὸν ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ κηδεστὴν προδοῦναι αὐτὸν μέλλοντα, διὰ τὸ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μοῖραν

κατασχεῖν, ἐμάκρυνεν ἐν τοῖς ὅρεσι φυγαδεύων. Ἀεὶ δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν, ἤδη τῷ χρόνῳ μεταπεσόντος αὐτῷ τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ δεδοικέναι τοὺς διώκτας, εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ μονάσαι κατέστη. Προσεγγίζει οὖν σπηλαίῳ τινί, αὐτὸ τὸ βαθύτατον ὑποδὺς τῆς ἐρήμου· ἐν ᾧ τὸν ἅπαντα χρόνον, μακρὸν γενόμενον, διαγαγὼν ἐν εἰρήνῃ καὶ τῇ τῶν παθῶν ἀταραξίᾳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τοῦτον, ὡς φασιν, ὁ μέγας Ἀντώνιος καταλαβὼν, καὶ τοῦ τόπου τὴν δυσχέρειαν, καὶ τοῦ χρόνου τὸ μῆκος καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐθαύμασε. Καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων εἰς τὰ τῆς ἐρήμου ἐνδότερα προελθεῖν ἐτόλμησε, καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως παρέτεινε δρόμον μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τρισκαιδεκάτου ἔτους· τοσοῦτον γὰρ ἀπεβίω, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τῶν τοῦ βίου φροντίδων μεταναστεύσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ, ὃς καὶ Καλυβίτης ὠνομάσθη.

Στίχ. Ἀρνησικόσμος παῖς λιπῶν γῆς καλύβην,
Ἐν οὐρανοῖς ἔπηξε καινὴν καλύβην.

Πέμπτη Ἰωάννης δεκάτη καλύβην μετέπηξεν.

Οὗτος ἦν ἐν Κωσταντινουπόλει, υἱὸς Εὐτροπίου συγκλητικοῦ, καὶ Θεοδώρας. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τοὺς γεννήτορας καὶ τοὺς παιδαγωγούς, καὶ συμμίξας τινὶ Μοναχῷ ἑαυτὸν, τὴν τῶν Ἀκοιμήτων καταλαμβάνει Μονήν, καὶ ὑποδύεται ἐν αὐτῇ τὸν μονήρη βίον, καὶ διὰ σκληρᾶς πάνυ ἑαυτὸν ἐθίζει τῆς ἀγωγῆς. Ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τοὺς φύσαντας φίλτρῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἐνυττε, κἂν τούτῳ καταπαλαίει τὸν ἀντικείμενον. Γνωρίσας γὰρ τὰ καθ' ἑαυτὸν τῷ Καθηγουμένῳ τῆς Μονῆς, καὶ τοῦτον παραιτησάμενος, παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος εὐχὴν ἐπὶ τοῖς δεδογμένοις λαβὼν, ἐν σχήματι πενιχρῷ, ῥακίοις ἡμφιεσμένος, τὸν οἶκον καταλαμβάνει. Ἐνθα ἐπὶ χρόνοις τισί, μικρᾶ καλύβη στενούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων παίδων ἐμπαροινούμενος, διεκαρτέρει πρὸ τοῦ πυλῶνος, ὁρῶν τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα μετὰ κοσμικῆς φαντασίας παρερχομένους, συντηρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ τῆς ἀγνωσίας σχήματος. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν, προσεκαλέσατο τὴν Μητέρα, καὶ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοτεύκτου Εὐαγγελίου, ὅπερ κατεσκευάσθη αὐτῷ ἔτι ὄντι ἐν τῇ τῶν παίδων σχολῇ, ἑαυτὸν κατέστησε γνώριμον, καὶ εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναφίησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πανσοφίου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Στίχ. Καὶ Πανσόφιον πλήξατε πλάνοι πλέον·

Οὕτω γὰρ αὐτῷ πλέξατε πλείω στέφη.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἀλεξανδρείας, πατρὸς Νεῖλου τῇ τοῦ Ἀνθυπάτου τιμηθέντος ἀξία. Διὰ δὲ πλούτου περιουσίαν, καὶ δεξιότητα φύσεως, καὶ πατρικὴν ἀρετὴν, εἰς τὸ ἄκρον τῆς παιδείας προήχθη, τῆς τε καθ' Ἑλληνας, καὶ ὅση κατὰ Χριστὸν. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, εἰς τὴν τῶν δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ἐρήμους κατέλαβε, τῇ τῶν γῆινων ἀποθέσει τὸν Κύριον ἐκζητῶν. Ἐπὶ χρόνοις δὲ εἰκοσιεπτὰ ταῖς ἐρήμοις ἐναυλισθεὶς, καὶ καταμόνας προσλαλήσας Θεῷ καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς οὐρανοῦς, ἐπεὶ οὐκ ἦν τὴν τοσαύτην λαθεῖν ἀρετὴν, διαβάλλεται Αὐγουσταλίῳ, τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων Ἡγεμόνι, ὃς ἦν παρὰ

Δεχίου τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀναδεξάμενος πόλεμον. Παραστάς οὖν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς μύθων τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλάνην διελέγξας, καὶ τοῦ τυράννου τὸ φρόνημα καταισχύνας, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἔξ Πατέρες, οἱ ἐν τῇ πανερόμῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἔξ ἀποπτᾶσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, κτίτορος τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. (†431)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων πριγκιπισσῶν Σαλώμης καὶ Περοζάβρας τῆς Γεωργίας, μαθητριῶν τῆς Ἁγίας Νίνας.

Στίχ. Ὅπισω ἔδραμον τοῦ μύρου Κυρίου,
Σαλώμη συνάμα τε καὶ Περοζάβρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαύρου, μαθητοῦ τοῦ Ὁσίου Βενεδίκτου.

Στίχ. Εἰκὼν ἀξία Πατρὸς ἁγιωτάτου,
Μαῦρος ὑπῆρξεν Ὁσίου Βενεδίκτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου Β' τοῦ Παλλαδᾶ, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Σὺν Πατριάρχαις Γεράσιμος λιτάζει,
Ὅ πάλαι γέρας Ἀλεξανδρείας Θρόνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Γαβριήλ, κτίτορος τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ἱερᾶς μονῆς Λεσνόβου.

Στίχ. Ἀγγελικὸς ὢν τὴν κλῆσιν καὶ τὸν βίον,
Κτίζει Γαβριήλ Μονὴν ἀγγελοβίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προχόρου, κτίτορος τῆς ἐν Σερβίᾳ ἱερᾶς μονῆς Ψίνιε.

Στίχ. Ἐν ἀρεταῖς ὁ Πρόχορος προχωρήσας,
Οἶκον μοναστῶν ἐν Ψίνιε ἰδρύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Τομπόλσκ τῆς Σιβηρίας.

Στίχ. Εἶδεν ἀληθὲς πρότυπον ποιμενάρχου,
Εὐτυχὲς Τομπόλσκ ἐν θείῳ Νεκταρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϝ

ὠδὴ α'

X ἐρσον ἀβυσσοτόκον πεδονηλίος ἐπε
Πα πολευσε ποτε Γα ὠσει τειχος γαρ ἐπαγή ἐκα
Πα τερωθεν υδωρ Γα λα ὠπεζοποντο πορου
ντι και θεαρεζωως μελποντι ασωμεντω Κυ
ρι ιω ενδοξως γαρ δεδοξαασαι

ὠδὴ γ'

T οστερεωμάτων ἐπισοι
Πα πεποιθοοτων στερεωσον Κυριετην εκ
Γα κλησιαν ην ἐκτησω τω τιμιω σου
αι αι μα τι

ὠδὴ δ'

E καλυπενουρανς ηαρετησ Χριστε
Πα της κιβωτου γαρ προελθων ταγιασμα

τος σθ^{Γα} της α φθο ρθ Μη τρος εν τω να ω
 της δο ξης σθ^{Πα} ωφ θηςως βρε ε φος α γκαλο φο
 ρθ με ε νος και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
 νε ε σε ως

ὠδὴ ε΄

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
 θρο νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγελων δο ξης
 δο ρυ φο ο ρθ με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε
 γω προ γαρ ει δον σω μα τθ με νον θε ον φω
 τος α α νε σπε ρθ και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
 ντα

ὠδὴ ς΄

Ε βο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε εσ
 βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ο λα
 οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μθ

ὠδὴ ζ'

Σ ^{Γα} ε τον εν πυ ρι δρο ^{Πα} σι σαν τα ^{Πα} παι δας θε ο λο
 γη σα αν τας ^{Γα} και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα ^{Πα} Θε ον Λο γον υ ^{Γα} μνη μεν ^{Πα} ευ σε βως
 με λω ^{Γα} δα δ εν τες ^{Πα} ευ λο γη τος ο θε ος ο
 των πα τε ε ρων η μων

ὠδὴ η'

^Χ **Α** ι νη μεν ευ λο γη μεν προ σκυ νη μεν τον Κυ
 ρι ον ^{Πα} υ μνην τες και υ περ υ ^Χ ψην τες αυ τον εις τες
 αι ω ω νας ^{Πα}
Α ^{Γα} στε κτω πυ ρι ι ^{Πα} ε νω θε ντες ^{Πα} οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τες νε α ^{Γα} νι αι ^{Πα} τη
 φλο γι δε μη λω βη ^{Πα} θεν τες ^{Πα} θει ον υμ νο ον ε
 με ελ πον ^{Γα} ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα ^{Πα} Κυ ρι ι
 ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ν

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

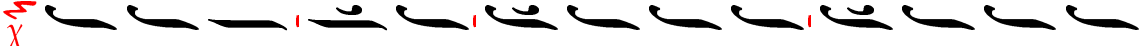
Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ


1


^χ Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ^μ και
η γαλ λι α σε το πνευμα μ8 ε πι τω Θε ω ω
τω Σω ω τη ρι ^π ι μ8
T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρ8 βιμ ^{Γα} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τω8 των Σε ρα φειμ ^μ την α δι α
φθο ο ο ρω8 ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κ8 σαν ^{Γα} την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π


2

^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δ8 λησαυ τ8 ^μ ι δου γαρ α πο τ8 νυν μα κα
ρι ^χ ου σι με πα σαι αι γε νε αι ^π
T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρ8 βιμ ^{Γα} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τω8 των Σε ρα φειμ ^μ την α δι α
φθο ο ο ρω8 ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κ8 σαν ^{Γα} την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π





Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ



 να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τῶ και το



 ε λε ος αυ τῶ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο


 βῶ με νοις αυ τον




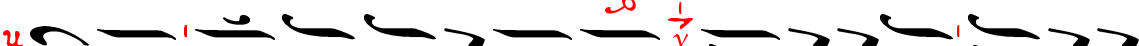
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο



 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α


 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κῶ σαν την ον



 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν




Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του


 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νῶς δι α νοι οι α


 κα αρ δι ας αυ των



Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο


 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α


 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κῶ σαν την ον

τως Θεο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε

τα πει νης πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων

και πλσ τδν τας ε ξα πε στειλε κε νης

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον

τως Θεο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Α ντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ μνη

σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς τς πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τδ

ε ως αι ω ω νος

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς σαν ^{Γα} την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ²²

ὠδὴ θ'

Η ^{Γα} ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις ²²
πα αν των των χρι στι α α νω ²² σκε πε
φρ ρει φυ υ λα ατ τε ε ε ²² τς ςς ελ πι ζον
τα ας ει εις σε ²²

Ε ^{Γα} ν νο ο μς κι α και γραμμα τι ²² τυ
υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι ςοι ^{Γα} παν αρ σεντο
την μη τρανδι α νοι γον ^{Πα} α γι ον Θε ω ^{Γα} δι ο πρω
το το κον Λο γον ^{Πα} Πα τρος α ναρ χς Υι ον ²²
πρω το το κς μενον Μη τρι ^{Πα} α πει ρανδρω με γα ²²
λυ νο με ε ε εν ²²

Η ^{Γα} ε ο το ο ο κε η η η η η η
ε ελ πι ι ι ι ι ις ²² πα αν των τω ω
ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων ²²

σκε πε φρϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ρει φυ υ υ υ
υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τϑ ϑς ελ
πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Ε ν νο ο μϑ σκι α α και γρα α αμ μα τι
ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
πι ι ι ϑοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον
Θε ε ε ω δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χϑ Γι υι
υι ο ο ον πρω το ο ο το κϑ με νον Μη η
η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α αν δρω
ω με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο
Νη χ με ε ε εν **Γα**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Θ'.

Ἦχος Βου-Θ

Σ υ γ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ

ρων ω ως ει ση ηλ θες τας Α πο στο ο λης

ε ε πλη σας Πνευ μα τος Πα αν α γι ι ς

ει ρη νι κως ε εμ φυ ση η σας ο ις δε σμειν τε ε

καιλυ υ ει ν τας α μαρ τι ι ας ει ει ρηκας

και ο ο κτω με εθ η με ε ρας την σην πλευ ρα α α α

αν τω Θω μα υ πε δει ξας και αι τας χει ει

ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ υ ρι ος και Θε ε
ος συ υ υ πα αρ χεις

Ἐξαποστειλάριον. Παύλου τοῦ Θηβαίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Mε θε ξε σι ι θε ς ς με νος ταις προς το
θει ει ον Ο ο σι ε θε ος θε τος χρη η μα τι
ι ι ζεις συν Α ντω νι ω ω παμ μα α καρ μεθ
ς η μω ων μνη μο ο νευ ε των ε κτε λς δν των
Α α γι ε την φω το φο ρον μνη η μην σς και
σε τι μων τω ων εκ πο ο θς Παυ λε φω στη ρ μο ο να
ζο ον των

Τοῦ Καλυβίτου. Ὅμοιον.

Πτω χος ως α αλ λος Λα α ζα ρος προ σε καρ
τε ε ρεις Ο ο σι ε των γεν νη το ρω ων πυ λω
ω ω σι στε νο χω ς με ε νος Πα α τε ρ μι
κρα κα λυ υ βη πα αν σο φε αλλ ευ ρες νυ υν ευ
ρου υ χω ρον την μετ Α γγε λων σκη η νω σιν και

των Α γι ω ων α πα α ντων εν ς ρα νοις Ι ι
ω α αν νη

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Β ς λης με γα α λης Α α γγε λον τον τϷ Πα
τρο ος γε γε ε νη κας Χρι στον πα νυ μνη η τε Κο
ο ο ρη τον βα σι λε α α της δο ο ξης ς τον
Σταυ ρο ον οι Ο ο σι οι και Α σκη ται αι α
ρα α με νοι ο πι σω τϷ τϷ ε ε δρα μον
μεθ ων α παυστω ς δυ σω ω πει υ περ η μων Θε
ε ο το ο κε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει
υ υ μνοστω ω ω Θε ε ε ε ω

A ^{Πα} ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
^{Πα} Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
^{Δι} τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
^{Πα} εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω
^{Πα} Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^Δ δο ξα αυ

τη ε σται πασι τοις ο σι ι ι οις α α αυ τδ ^Χ

O ^{Πα} Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω ^Δ

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θε ο τες σε ^{Πα}

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

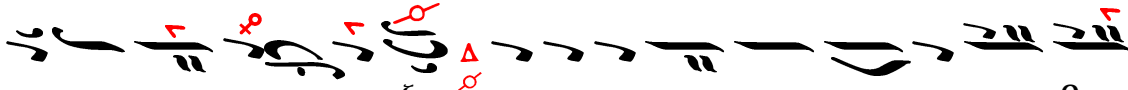

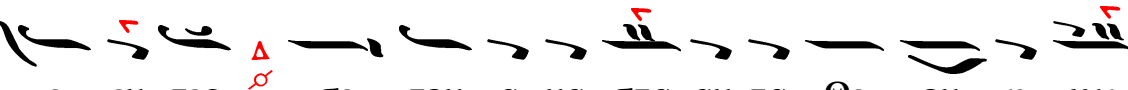


λε ε η σο ον η η η μας ^{Πα}

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

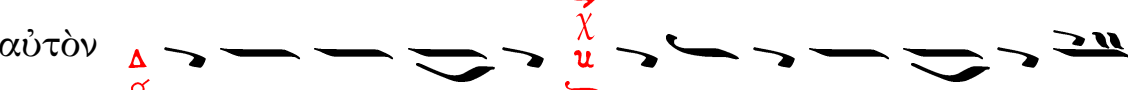

εν στε ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ ^Χ

τδ ^{Πα}


H τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

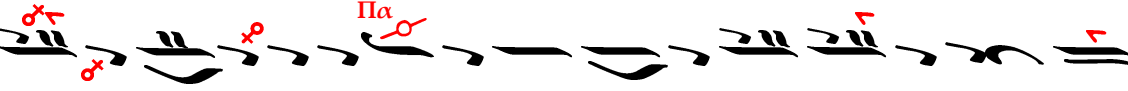

 σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

 ω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

 ε εν τες σε τον α να στα αν τα θε ον η μω

 ων υ υ μου μεν ε λε ε η σο ον η η η

 μας

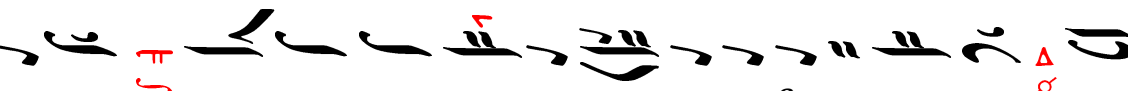
Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε


 αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ

 νης α α αυ τσ


 Ηα Σ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

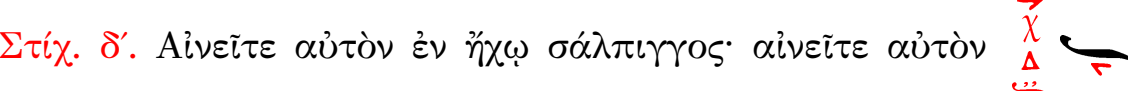

 νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε



 ε κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ


 ζω η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α


 στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν



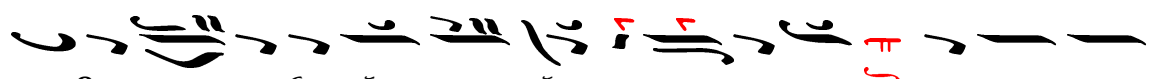



 ψαλ τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Tρι η με ρος α νε ε ε ε ς ης Χρι ι στε ε
 εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρ α α α πται
 συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η
 η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο
 ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω
 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α
 στα α σι ιν

Ἦχος Πα

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω
K^{Πα}υ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει
 της σης α να στα α α α σε ε ε ε ως το ο μν
 στη η η η η η η η ρι ον ου τω γαρ προ ηλ
 θε ε ες ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ φι
 ι ος ε εκ πα στα α α δος θα να τω θα α
 να α α τον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε λευ


 θε ρ ω ω ω σ η ς ^{Κε} ο θ εν εν ου ρ α α νοι ο ι ς αγ γε

 ε ε λ ο ι χ ο ο ρ ε ^{Δι} ευ ου ου ου ου ^{Πα} σ ι και ε πι ι γ η ς

 αν θ ρ ω ποι ο ι δο ξ α α ζ ου ου ου ου σ ι ^{Κε} τ η ν ει ς η

 μ α ς γε νο με ν η ν ευ σ π λ α γ χ ν ι αν σου ου φ ι λ α α αν

 θ ρ ω ω ω πε ^{Κε}

Στίχ. 5'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

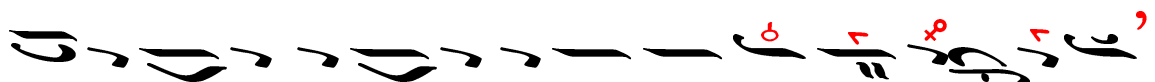
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Δ

 πα σα π νο η αι νε σα α α τ ω


 ω τον Κυ ρ ι ι ι ο ν ^{Κε}

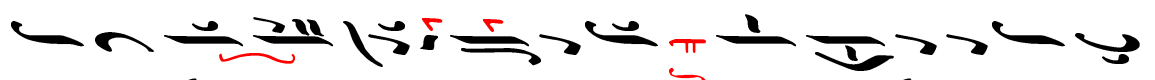
^{Πα} Ω ^Δ

 πα ρ α α νο μοι ο ι ο ι Ι ι ι ου ου δ αι ο ι


 που ει σιν αι σ φ ρ α γ ι δε ς και τα αρ γ υ υ ρ ι ι α



 α ε δω ω κα α τε ε τοι ς στ ρ α α τι ω ω ω ω τ αι ς ^{Κε}


 ου κ ε κ λ α π η ο θ η σα αυ ρ ο ς α λ λα α νε ε σ τη η


 η ω ς δυ υ να α α α τ ο ς ^{Κε} αυ τοι δε κα τη σ χ υ ν

^{Δι} ^{Πα}

 θ η η τε αρ ν η σα με ε νοι ο ι χ ρ ι ι σ τον τον Κυ ρ ι


 ο ο ο ν τη η ς δο ο ξ η ς τον πα θ ο ν τα και τα α φ εν


 τα και α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε

κρων αυ τον προ οσκυνη η η σωω ω ω μεν

Στίχ. ζ. Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου
μη

ε πι λα θη των πε νη η των σδ υ εις τε ε ε ε

λος

Σφρα γι σθεντος του μνη μα τος πως ε συ λη η

θη τε ε ε Ι ι ι ουου δαι αι οι φυ λακας κα τα

στη σα α ντες και ση μει ει α θ ε ε εν τες των

θυ ρων κε κλει σμε νων προ ηλ θεν ο Βα σι ι λευς η

ως νε κρον πα ρα στη η η η σα α α α τε η ως Θε

ο ον προ ο ο σκυ νη η σα α α τε συν η

μιν με ε ε λω ω δου ου ουν τες δο ξα Κυ ρι ε

τω Στα αυ ρω σου και τη Α α να στα α α α

σει ει ει σου

Στίχ. η. Έξομολογήσομαι σοι, Κύριε, έν όλη καρδιά μου
δι

η γη σομαι παντα τα θαυ μα α σι α α α α

σδ

T^{Μ Πα} ο ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ροι
 οι οι γυ υ ναι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα τε ε
 λα α α βον Κυ υ ρι ι ι ε και μυ ρα βα στα
 ζουσαι το σω μα σου το α χρα αν τον μυ υ ρι ι σαι
 ε ε πε ζη η η η τουν ευ ρον δε φω το φο ρον
 Α α α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα θη με ε
 νον και προς αυ τας φθε γγο με νο ο ον και λε ε
 γο ο ο ον τα τι ι δα κρυ υ ε ε τε τον εκ
 πλευ ρας πη γα σαν τα τω κο ο σμω τη ην ζω ω ω
 ην τι ε πι ι ι ζη η τει ει τε ωσ περ θνη τον εν
 μνη μα τι το ον α θα α να α α α τον δρα μουσαι
 δε μαλ λον α παγ γει λα τε τοις αυ του μα θη η ταις
 της αυ του εν δο ξου α να στα α α α σε ε ε ε ως
Πα την παγ κο ο σμι ι ι ον χα αρ μο ο ο νην εν
 η και η μας Σω τη η η ρω ω τι σας δω ρησαι ι λα
 α σμον και το με ε γα ε ε λε ε ε ος

Ἑωθινόν Θ'.

Ἦχος Πάσα ρ

Δ ^{Πα} ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
 Γι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
 τι

Ω ^{Πα} ς επ ε σχα α α τω ω ω ω ν τω ω χρο
 ο ο νω ω ν ου σης ο ψι α ας σα αβ βα α α
 των ε φι ι στα α σαι τοις φι ι ι ι λοι
 οις Χρι ι ι στε και αι θαυ μα α τι θα αυ μα α α α
 βε ε βαι αι οις τη κε κλει ει σμε ε ε νη η ει σο

δω ω των θυ υ ρων την εκ νε κρων Σου ου α να
 α α α α στα α α σιν α αλλ ε πλη η σας χα

ρα α ας του ους μα α θη η η τας και Πνευ
 μα α τος Α γι ι ι ι ι ι ου ου με τε ε ε δω

κα ας α α αυ τοις και ε ξου ου σι α αν ε
 ε ε ε ε νει ει ει μας α φε ε σε ως α μα

αρ τι ι ι ων και τον Θωμαν ου ου κα α τε

κε ε ε λι ι ι ι πες τω ω τη ης α πι

στι ι ι ι ι ι ας κα τα βα πτι ζε εσθαι κλυ υ υ υ

δω ω ω ω νι δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο πα ρα σχου ου και αι η η μι ιν γνω ω σιν

α α α α λη η η η θη και αι α φε ε σι ιν πται

σμα α α α α α α α α α τω ω ω ω ν

πα ε ευ σπλα α χνε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ

σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι ηθη μεν δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

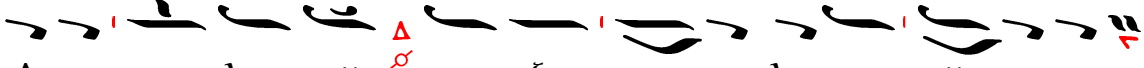
Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα


δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ

θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ

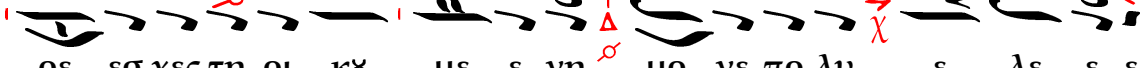
εχ θῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις



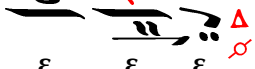
 Α πο στο λοις σὺ ε ξα πε στει λας αυ τὸς ε πι ι



 το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα



 ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε



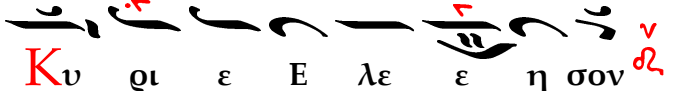
 ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

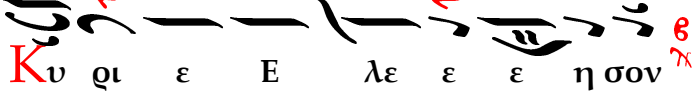
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

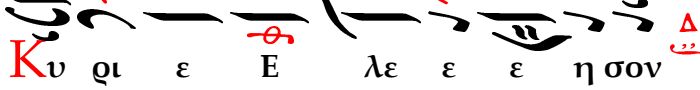
Ἦχος πλὴν Νη ρ



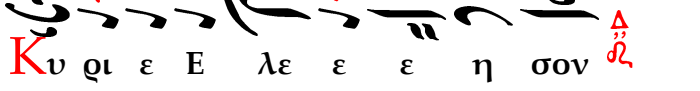
 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον




 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον



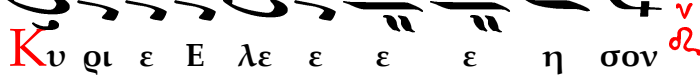
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον



 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον



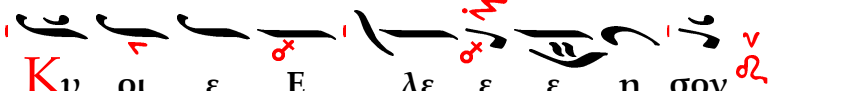
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον



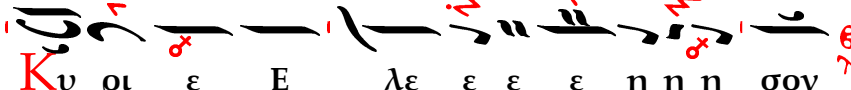
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ



 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον



 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτερο

σωσον ἡ μασ

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψάλμὸς ριζ' (117).

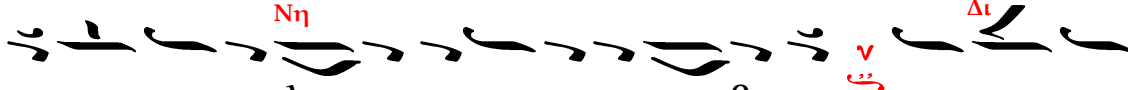
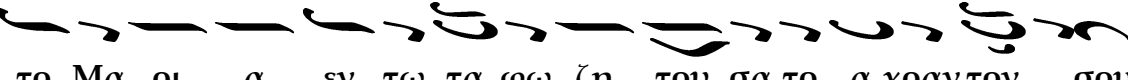
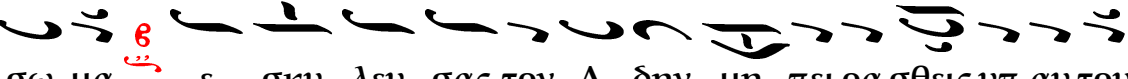
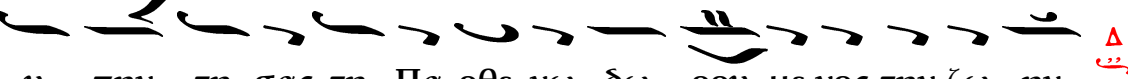
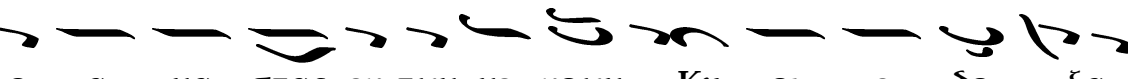
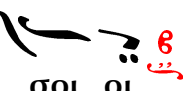
Ἦχος Δι

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα


 σου και οι φυλασσοντες α πε νε κρωθησαν και ι στα

 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου

 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρασθεις υπ αυ του

 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην

 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

 σοι οι

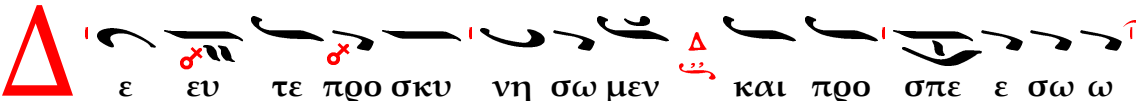

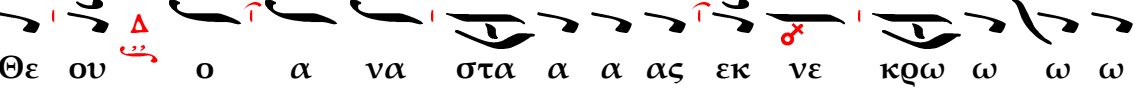
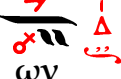
τὸ τέλος: 
 δο ξα σοι οι οι
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

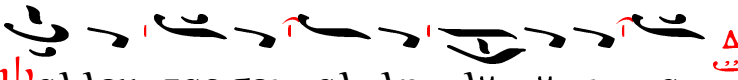
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος 


 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω

 ων

ὁ β' χορός:


 ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος π̄ Δι-θ

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

Τοῦ ὁσίου Παύλου.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ης ε ρη μ8 πο λι της και εν σω μα τι Αγ γε
λος και θαν μα τ8 ρος α νε δει χθης Πα αυ λε πα τη ρ η
μων νη σται α Α γρου πνι α προ σευ χη ου ρα νι α
χα ρι σμα τα λα βων θε ρα πε ευ εις τ8ς νο
σ8ν τας και τας ψυ χας των πι σται προσ τρε χον των σοι
δο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν δο ξα τω σε ε

στε φά νω σαν τι Δ δο ο ξα τω ε νερ γην τι δι α σου
πα σιν ι α α μα α τα Π

Τοῦ Καλυβίτου.

Ταχὸ προκατάλαβε. Ἦχος Δ Δι-Θ

Εκ βρε φης τον Κυ ρι ον ε πι πο θη σας θερ μως
τον κο σμον κα τε λι πες και τα εν κο σμω τερ
πνα Δ και η σκη σας α ρι στα Θ ε πη ξας την κα λυ
βην προ πυ λων σων γο νε ων Δ ε θραυ σας των Δαι μο
νων τας ε νε δρασ παμμα καρ Θ δι ο σε Ι ω αν
νη Χρι στος Δ α ξι ως ε δο ξα σεν Θ

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δ Δι-Θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς
Προ οδρο με Θ α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος Δ ο τι και εν ρει

θροισ βα πτι σαι κα τη ξι ω θηστον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τσ κο ο ο σμσ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ.

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γητον δε χεται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἀγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος ἧ Πα ρ

Μυροβλυτην τον θειον και μαρτυρων τον συνα
θλον ^Δ τον πανευκλη η Ιεραρχην και Περγαα μ⁸
τον προεδρον ^π τιμησωμεν ^Δ αντιπανοιπιστοι ^Δ ως
ταχιστον και μεγαν ιατρον ^Δ της δεινης ο
δοντων νοοσ⁸ και προς αυτον αποψηχης βοη
σωμεν ^π δοξατω σε δοξασαντι Χριστω ^Δ δο
ξατω σε εστεφανωσαντι ^Δ δοξατω ε νεργ⁸
ντι διασπασιν ιααμαατα ^π

Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἐορτῆς πλὴν τῆς ἀ΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος ἧ Πα ρ

Ομητραν παρθενικην αγιαστω το
κω σου ^Δ και χειρας του Συμεων ευλογηησας
επρεπε ^π προφθασας και νυν εσωσας ημας Χριστε
εοθεος ^π αλλ' ειρηηνευσον ενπολεμοις

το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
 ους η γα πη σας ο μο νος φι λα αν θρω ω πο
 ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λει α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(Τῆς ΚΘ' Κυριακῆς)

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεὸς μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ φάλτης.

Ἦχος Βου

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μη

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μη ς

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τς λα ς αυ τς και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τς χρι στς αυ τς

ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σα ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Κολ. γ' 4-11)

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς

περιπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς. Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 111).

Ἦχος Πα ς

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ι̇ ι̇ α α

Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τϑ Υ ψι στϑ

εν σκε πη τϑ Θε ϑ τϑ ου ρα νου αυ λι σθη η η

σε ε ε ε ται

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ι̇ ι̇ α α

Χ Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μϑ ει και

κα τα φυ γη μϑ ο Θε ος μϑ και ελ πι ω ω ω

επ α α αυ το ο ο ο ο ον

Α λλη η λϑ ι ι α α α α Α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α Α α α α α

λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ἸΒ' Λουκᾶ (ιζ' 12-19).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν, καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἑννέα ποῦ; οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστάς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ἦχος ἰβ' Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πα

Ο ^{Μ Πα} ι τα α α α α α α α α α α α Χε ε
^{Μ Πα} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Μ Πα} ε ρου ου ου ου ου ου Χε ε ε ρου ου ου βι ιμ ^{Δι} μ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω
^{Μ Πα} ως ε ι κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ε ι κο νι ι ι ι ζο ο ο ο
ει κο ο νι ι ι ι ι ζο ον τε ες και αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο
^{Δι} ποι οι οι οι οι οι οι οι οι τη ζω ο ποι ω ω
^{Πα Κε} ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α χα α α α α τρι ι α α α α
^{Πα} α α δι τον τρι σα α α α γι ι ον υ υ υ

υ υ μνον προ σα α α α α α δο ο ο υ μνον

προ ο σα α α α α δο ον τε ες πα σαν τη

ην βι ι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι την

βι ο ο τι ι κη ην α πο θω ω ω ω με θα α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι με ε ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα αν

Ω Πα ω ω ω ω ω ως το ον Βα α α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε βα σι ι ι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα α σι λε ε ε ε ε α α

Τ ων ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο

με ε νοι οι

Τ Πα α ις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α

α τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με

ε νον τα α α ξε σι ιν Αλ λη λου ι ι α α α

α α

Πα σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η
η η ην α πο θω ω ω με ε θα α με ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με
ε ε ε ε ρι ι μνα αν

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Πα ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ε

Πα ρα σχ ς Κυ υ ρι ε

Πα ρα α σχ ς Κυ υ υ ρι ε

Πα ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ε

Πα ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ε

Π^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σϞ

Σ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

σχυ υς μϞ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

α α μϞ^{Δι} και κα τα φυ γη η μϞ και ρυ υ

υ στη ης μϞ Ἔτερον ἄργόν

Α^{Πα} γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε ε η η ι ι σχυ υ υ υ υς μϞ

Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω ω μα α

α α α μϞ^{Δι} και αι κα τα φυ υ γη

η η η η μϞ Ϟ και αι ρυ υ υ ς η η η ης

μϞ

Π^{Πα} α τε ρα γι ον και Α α γι ο ον Πνε

ευ μα^{Κε} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και

α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἰς ἓν Θεὸν Πατέρα ἁγίου καὶ ὁμοούσιον

καὶ ἀναγεννηθέντα ἐκ τοῦ Πατρὸς ἁγίου καὶ ὁμοούσιον

Καὶ μετὰ τὸ Πνεῦμα ἁγίου καὶ ὁμοούσιον

ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ Πατρὸς ἁγίου καὶ ὁμοούσιον

καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα

σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς

ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ ^{Κε} πλη η ρης ο ς ρα ^{Δι}
 νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σϞ ω ^{Πα}
 σαν να εν τοις υ υ ψι ι ςοις ^{Δι} ευ λο γη με ^{Κε}
 νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι ^Μ
^{Κε} Κυ ρι ι ι ς ^{Δι} Ω σα αν να α α α α εν ^{Πα}
 τοις υ ψι ι ι ςοις ^{Πα}
^Α α α μη ην ^Α α α α μη ην ^{Πα}
^Σ ε ε υ μνϞ ς ς ς μεν ^{Πα} σε ε Ευ λο
 γϞ ς ς ς μεν ^{Κε} σοι ευ χα ρι στϞ ς μεν Κυ
 υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α
 σϞ ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ια´ ς ιβ´ , βιβ´ , ἀντεγράφησαν γ´ Ὀκτ. , βιγ´ .
 Ἀφιερῶνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ Πρωτοψάλτην Ἀπόστολον Καλ-
 πακίδην.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος ^{Πα} ς

^{Κε} ^Α α ξι ι ι ο ο ον ε ςιν ω ως α α ^Μ
^{Κε} λη θω ω ω ως ^{Δι} μα α κα α ρι ι ζειν

σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο
 ο ο κον την α α ει ει μα κα ρι ι ζον
 και πα να μω ω ω ω μη η η η τον και αι μη
 η τε ε ε ρα α α α τϛ ϛ Θε ε ε
 ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω
 τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρϛ
 ϛ βι ι ι ι ι μ και ε εν δο ο ξο
 τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω
 ω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φμι την α
 δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω
 ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
 κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως
 Θε ε ο ο ο το ο ο κον σε ε ε ε με ε
 γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε

εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα


A Δι
α ξι ι ο ν ε ε ς ι ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω
ω ω ω ς Κε μα κα α ρι ζειν σε Πα τη η η ν
Θε ο ο το ο ο ο κον Δι τη η ν α ει
μα α κα α ρι ι ς ο ο ν και πα να α μω ω
ω ω ω μη η η η τον Κε και μη η τε ε
ε ρα Πα τ ς ς Θε ε ε ς ς ς η η η
η μων Δι τη η ν τι μι ω ω τε ε ρα αν τω ω ω
Κε ων Χε ρ ς βι ι ι μι και αι εν δο ο ξο τε ε
ε ε ραν Πα α συ γ κρι ι ι τω ω ω ς τω ω ω ν
Σε ε ε ρα α α α φιμ Κε τη η ν α δι α
α φθο ο ο ο ρω ω ω ς M Θε ο ο ο ο ν Λο ο
Κε ο γο ο ν τε κ ς ς ς ς σαν u τη ν ο ο ν τω ς Θε
ε ε ε ο ο το ο ο κον Πα σε ε ε
με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε
ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἐΔεχ. , βι´, ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ´. I.A.


Ἀωνόμου

Ἦχος Πάσα

Α ^{Πα} α ξι ι ι ο ν ε σ τ ι ι ι ν ω ς α α
 λ η η η θ ω ω ς ^{Δι} μα κα ρ ι ι ι ζ ει ει ν σε ^{Πα}
 ε ε ε ε τ η η η η η ν Θ ε ε ο ο τ ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο κ ο ν ^{Δι} τ η ν α ει μα κα α α
 ρ ι ι σ τ ο ν και πα να μ ω μ η η η τ ο ο ο ν ^{Κε} ^Μ
^{Πα} και μη τε ε ε ε ε ρ α τ ο υ ο υ Θ ε ε ο υ ο υ ο υ
 ο υ ο υ ο υ η η η η μ ω ν τ η ν τι μι ω τε ε ε
 ε ε ε ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ε ρ ο υ ο υ ο υ β ι ι ι μ
 και αι εν δο ξ ο τε ε ε ε ε ρ α α α αν α
 συ γ κ ρ ι ι ι ι τ ω ω ς τ ω ω ν Σ ε ε ε ε ε ε ε ρ α
 α α φ ι μ ^{Ζω} τ η ν α δι α φ θ ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ρ ω ω ς ^{Πα} Θ ε ο ν Λ ο ο ο ο ο ο γ ο ο ν ^{Δι} τε
 κ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ σα α αν ^{Κε} τ η ν ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ν τ ω ω ς ^Μ ^{Δι} Θ ε ο τ ο ο ο ο ο κ ο ο ν ^{Πα} σε με ε




 γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε




 ε εν

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου (ιδ' αἰών).

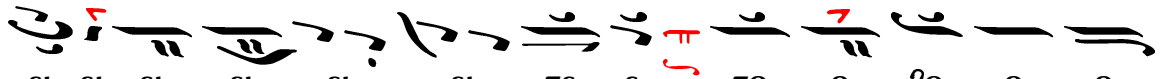
Ἦχος Πά Πα



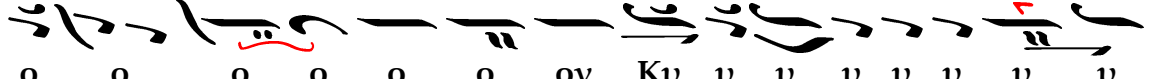
A Πα ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι



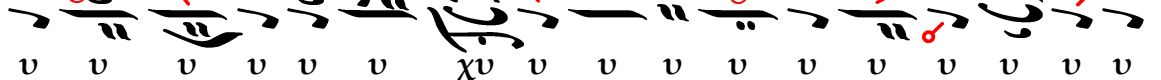
 αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει




 ει ει ει ει ει ει τε ε το ο ο ο



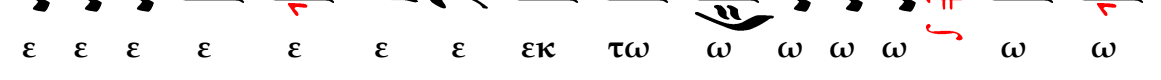
 ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ



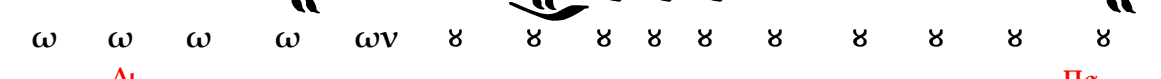
 υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ




 ρι ι ι ι ι τονκυ υ υ ρι ο ον ε ε



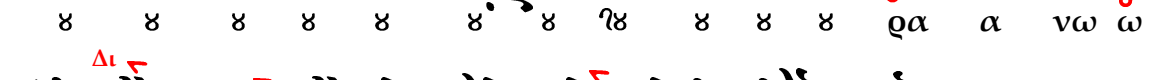
 ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω



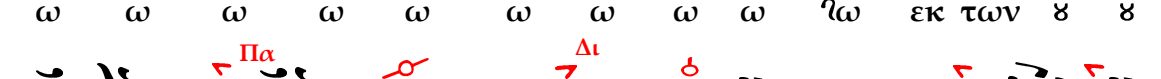
 ω ω ω ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς



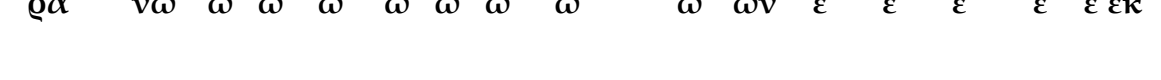
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς



 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς



 ω ω ω ω ω ω ω ω ω εκ των ς ς



 ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ων ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ω ν ϝ ρα α α νω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω χω ^{Πα} ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ε
 εκ των ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ρα α α α α νω ω ων λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε
 ε α λλε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ια α α
 α ιε ε ε ε ε ε ε ε ε βϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ια α α α α α α α α α α α α α
 α αλη η η η η η η η η η η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι α α α α α α α α ια χα α α α
 α α α α α α λλη η η η η η η η η η η

η η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Δι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

η η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η α α α α α α α α α α α α α α α

λλη η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η

λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α βϷ Ϸ α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ρ ρ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ρ ευ λο γη με

α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος